

Uchwała Nr
Rady Miejskiej w Łodzi
z dnia

w sprawie stanowiska dotyczącego strat poniesionych przez Miasto Łódź wskutek wybuchu i trwania II wojny światowej (w latach 1939-1945) oraz wynikłych z organizacji i funkcjonowania Litzmannstadt Ghetto

Na podstawie § 17 Regulaminu Pracy Rady Miejskiej w Łodzi, stanowiącego załącznik nr 7 do Statutu Miasta Łodzi (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego z 1996 r. nr 23, poz. 148; z 1998 r. nr 15, poz. 104; z 2002 r. nr 3, poz. 72)

Rada Miejska w Łodzi
uchwala, co następuje:

§ 1

W stosunku do Polski i tym samym w stosunku do jednostek samorządu terytorialnego w Polsce, w tak znaczącym momencie jak przystąpienie Polski do Unii Europejskiej, próbuje się zrewidować postanowienia poczdamskie, zmienić historię i role stron – rolę ofiar wojny na rolę strony ponoszącej odpowiedzialność za skutki wojny. Świadomie minimalizuje się straty Polski w celu udowodnienia tezy o porównywalności jej szkód ze szkodami w mieniu ziem zajętych na podstawie ustaleń w Poczdamie. Jest to próba wykazania bezzasadności dochodzenia odszkodowań przez stronę polską. Tym samym uznaje się za uzasadnione prawo do rekompensaty dla wysiedlonej ludności niemieckiej. Wzywa się Polskę do zadośćuczynienia za rzekome krzywdy, których doznali Niemcy ze strony Polski – odszkodowania dla tzw. wypędzonych.

Kwestia reparacji Niemiec na rzecz Polski została po wojnie uregulowana podczas Konferencji Poczdamskiej w sposób niekorzystny dla Polski. W uchwałach poczdamskich zobowiązano ZSRR do zaspokojenia polskich roszczeń z części odszkodowań należnych Związkowi Sowieckiemu z majątku niemieckiego położonego w trzech zachodnich strefach okupacyjnych.

Postanowienia poczdamskie potwierdzono w umowie pomiędzy Polską a ZSRR w Moskwie 16 sierpnia 1945 r. Obiecane odszkodowania zrealizowano w niewielkiej części. Zobowiązanie reparacji z trzech zachodnich stref okupacyjnych pozostało pustym zapisem. Ostatecznie 23 sierpnia 1953 roku Rząd PRL w jednostronnym oświadczeniu w sprawie decyzji Rządu ZSRR dotyczącej Niemiec zrzekł się dochodzenia roszczeń odszkodowawczych na rzecz polski od Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Do obecnej chwili nie uregulowano w sposób wiążący sprawy oszacowania strat i szkód poniesionych przez Miasto w trakcie i w następstwie II Wojny Światowej (w latach 1939 - 1945) oraz w związku z organizacją i funkcjonowaniem Litzmannstadt Ghetto.

Niezrozumiałe i bezzasadne byłoby unikanie kwestii ustalenia poniesionych strat i zniszczeń przez Miasto i ewentualnego określenia roszczeń Miasta. Niepodjęcie działań w tej dziedzinie źle by służyło realizacji idei sprawiedliwości dziejowej, zachowaniu pamięci i szacunku dla ofiar poniesionych przez Naród Polski i mieszkańców Miasta oraz naszego wkładu w pokonanie hitlerowskich Niemiec.

§ 2

Apeluje się do Prezydenta Miasta Łodzi o przeprowadzenie wstępnej analizy prawnej i finansowej strat i szkód poniesionych przez Miasto Łódź w latach w czasie II Wojny Światowej (w latach 1939-1945) oraz wynikłych z organizacji i funkcjonowania Lizmannstadt Ghetto, w szczególności w zakresie wielkości roszczeń i ich uzasadnienia, możliwości i sposobów dochodzenia roszczeń odszkodowawczych oraz ustalenia adresatów roszczeń finansowych, jak również o powiadomienie Rady Miejskiej, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2004 roku, o wynikach podjętych działań.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Łodzi.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Przewodniczący
Rady Miejskiej w Łodzi**

Sylwester Pawłowski

Projektodawcą uchwały jest grupa radnych:

Uzasadnienie

Przedłożony projekt uchwały jest próbą zwrócenia uwagi na problem pomijania strat i szkód, jakie poniosło Miasto Łódź w czasie II Wojny Światowej oraz wynikłych z organizacji i funkcjonowania Lizmannstadt Ghetto. Podjęcie uchwały ma na celu zainicjowanie ewentualnych działań zmierzających do oszacowania tych strat oraz ustalenia ewentualnych roszczeń należnych Miastu.